

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sicut in tristibus, sic in lætis; sicut in adversis, ita in prosperis,
advocandus est Iesus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

bum in sinum vestrum; Certè quando non ita exigeret Divina Justitia, quando sola nostri ratio haberetur; nonne sic pauca quædam danda essent ut majora redderentur? Quis non libenter seminat, ut colligat? Quis non libenter aquam daret pro habendo vino? Quis non modicum olei & farinae porrigat, ut quantum recepit Vidua sareptana, recipiat?

3. Reg. 17.

O damnosam hominum parcitatem, qui se vno privant quia dare nolunt aquam! Qui se Devotionis, Meditationis, Continentiæ, Charitatis, & aliarum Virtutum dono, seu præcipuis actibus in dignos reddunt, quia faciliores exhibere nolunt, nec de suo conferunt illud exiguum quod ab eis Deus petit! Si nostra peteret non remuneranda, nonne etiam illi danda essent? Quantum magis cum nihil petat quod non multiplici sænore cumulatam reddat? Hinc sapiens; Bono animo gloriam redde Deo; In omni dato hilarem fac

Ecclesi. 35.

nimo gloriam redde Deo; In omni dato hilarem fac

vultum tuum, quoniam Dominus retribuens est; & septies tantum reddes tibi; Et sanctus Leo; Ad quod accipias, sero quod metas, sparge quod colligas; Quin & ipse Dominus, tam aperte: Quare non dedisti pecuniam meam ad mensum, & ego veniens cum usuru utique exegissem illam? Tibi tam verè loquitur, quam verè tibi dedit quod illi offerres, ad ampliora promerenda, quæ vix tamen offers. Quid excusas?

Luc. 19.

O Virgo potentissima, rogare te libenter, ut quod mihi deest indices Filio tuo, dica; que illi, humilitatem non habet, devotionem, charitatem aut quidquid est aliud magis necessarium: Sed quandoquidem mihi de meo est aliquid conferendum: da id efficiam quod meum est ut quod est Domini, Dominus in me operetur. Vide in particulari quid à te requirat, ad perfectiorem Virtutum praxim.

IX EADEM DOMINICA.

Vocatus est Iesus ad Nuptias. Ioan. 2.

VERITAS PRACTICA.

Sicut in tristibus, sic in lætis: Sicut in adversis, ita in prosperis, advocandus est Iesus.

RATIO EST, Quia idcirco in tristibus & adversis advocandus est Iesus, quia sunt periculosa peccandi tempora, quibus sine Iesu vix te à nimia continere possis tristitia.

SED læta & prospera non sunt minus periculosa, suo modo, peccandi tempora.

Ergo in istis non minus advocandus est Iesus, quàm in illis, quod tamen pauci persuasum habent.

Pf. 49.

AD primam propositionem exponi posset, quod cum semper & in omnibus invocandus est Iesus, tum verò maxime, periculosis in negotiis ac diebus. Invocame, inquit, in die tribulationis. Ex omnibus autem periculis nulla magis timenda sunt quàm peccati: Sapiens in omnibus metuet, & in diebus delictorum attendet ab inertia. Peccandi porro pericula sunt adversitates, funera, calumniæ, morbi, jactura & quidquid tale est in mundo, unde magis contrahitur animus, atquè ex illa nimia contractione & angore animi nascuntur iræ, rixæ, murmura, blasphemias desperationes, & similes depravati affectus, qui graviora sunt peccata quàm putentur, quia tum Afflicti licet & si-

Ecclesi. 18.

bi omnia putant. Quapropter tum advocandus Iesus, & conciliandus Iesus, & concilianda divina gratia. Tristatur aliquis vestrum? orat.

Iac. 5.

SED læta & prospera non sunt minus, suo modo periculosa peccandi tempora.

Tum enim animus facile dissipatur, insolescit, superbit, jactabundè multa effudit: tum deliciæ, tum convivii, ioci, risus, amores, scurrilia, ludicra, profana & quæ nominari non debent vitia, quis nescit inde redundare? Mensa eorum coram ipsis in laqueum & in scandalum. DVCVNT in bono dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. Tunc enim eò descendunt quando peccant. Hi sunt in epula sua macula, convivantes sine timore, semetipsos pascentes, fluctus feri mari, despumantes suas confusiones, sidera errantia quibus procella tenebrarum servata est in æternum.

Pf. 68.

Iob. 2.

Iudas.

NON minus ergo in ista læta quam in tristibus, neque minus in prospera quàm in adversis, advocandus est Iesus; Quia non minus perniciose peccandi sunt tempora, qua læta sunt, quam qua tristia, sicquè propterea, si iustis & probis licet, aliquando epulari & gaudere, epulentur certè & exultent, Sed in conspectu Domini, sed in timore Domini, sed in Domino; Cum alioquin injustè exaltarent, plus æquo exultarent, & tum iusti esse desinerent. Erat populus jucundus secundum faciem sanctorum, ait sacra scriptura; quasi dice-

Pf. 67.

Judith. 16.

ret,

ret, sic erat jucundus quales possunt esse sancti, quali modo sancti possunt esse jucundi, qualis potest esse jucunditas sine detrimento sanctitatis; nam si periclitetur sanctitas, pereat potius jucunditas; quæ tamen salva sanctitate non per-

ibit, cum sit ipsa jucunda sanctitas.

Vide Verbo *Gaudium*, *Moderatio*, *Pax*, *Adversitas*, *prosperitas*. Et *suprà*, die nona & undecima Januarij.

A D H Æ C V E R B A.

Vinum non habent. Joan. 2.

VERITAS PRACTICA.

Non est magis fideadum humano gradio, quam hominini mentienti.

RATIO EST, Quia propterea non est fidendum hominini mentienti, quod decipiat. Sed humanum gaudium sic decipit.

Prov. 6. 4.

NAM primò ibi putatur esse gaudium ubi non est: Deindè putatur majus bonum quàm revera sit. Deniquè cum extrema gaudij, fluctus, angor, & peccatum occupent, satius esset non fuisse gaudium, quam talem ejus exitum; Unde aperte Ecclesiastes dixi ego in Corde meo, vadam & affluam deliciis & fruam boni. Es vid: quod hoc quoque esset vanitas. Risum reputavi errorem, & gaudio dixi, quid frustra deciperi. Primò quidem decipitur, cum nullo solido nitatur bono, tum gaudentem decipit, quem non potest quietum reddere, nec beatum.

Ecclesi. 2.

HAC HEBDOMADA. Quæ occurrunt ex Evangelica serie consideranda mysteria, diversa quidem sunt, & nulla inter se connexionè juncta; sed eò tamen omnia præcipuè tendunt, ut affectus humanos, ratione & Gratia discamus regere.

F E R I A S E C U N D A.

DE PRIMA CHRISTI DOMINI PRÆDICATIONE, IN CIVITATE NAZARETH HABITA, ET A CIVIBUS MALE ACCEPTA.

Repleti sunt omnes in Synagoga, Ira; hac audientes. Luc. 4.

VERITAS PRACTICA.

Si ad humanam gratiam divina postulas, Divinam Ipsam repellis Gratiam.

RATIO EST, Quia tum divinam repellis gratiam, quando statutum pervertis finem, & ordinem quo ipsa confertur.

Sed quando ad humanam gratiam Divina postulas, statutum pervertis finem, & ordinem, quo Raynesius *Part. prima.*

Divina confertur gratia.

Ergo tum hanc divinam Gratiam à te repellis, Quæ cordè est frequentissimum inter homines, maximopere considerandum.

I. P U N C T U M.

QUOD narrat S. Lucas, capite quarto, de reditu Christi Domini in Civitatem suam Nazareth, & de prima ejus prædicatione illic habita, videtur ordinè

Iac. 4.

Ep. ad
Luci.

Vide Sabbato infra Hebdomadam sextam post Epiphaniam ad hæc Verba. *Qui habet sponsam, sponsus est.* Item in 3. parte, Dominicam 4. post Pentecosten Et Verbo *Vanitas*. In die Assumptionis, adhæc Salomonis verba: *Pete Mater mea.* Et alibi passim, de B. Virgine, de Temperantia vel Intemperantia.